

Κάθε ενέργεια που ο οργανισμός μας δεν είναι σε θέση να την αφομοιώσει ορθά, προκαλεί κάτι το υπερβάλλον. Σε πολλές περιπτώσεις αυτό το υπερβάλλον είναι η οργή. Πολλές φορές το αίτιο της οργής είναι η αχρησιμοποίητη ενέργεια που προοριζόταν για την πραγμάτωση των επιθυμιών μας. Τούτο δεν σημαίνει πως πρέπει να αποκλείσουμε την έννοια της "επιθυμίας" από την ζωή μας. Ωστόσο, πρέπει να γίνεται μια σαφής, συνετή και έλλογη διαχείριση αυτών τούτων των επιθυμιών μας. Το να έχουμε πολλές επιθυμίες που δεν μπορούμε να τις πραγματοποιήσουμε, δεν ωφελεί κανέναν. Κυρίως δε, δεν πρέπει να αμελούμε την διαχείριση των επιθυμιών μας που έχουμε την δυνατότητα σήμερα να τις πραγματώσουμε. Απαιτείται, ωστόσο, ικανότητα διάκρισης σε ό,τι αφορά την ποιότητα και την ορθότητα της επιθυμίας. Μερικές φορές διαπιστώνουμε εκ των υστέρων το άκαιρο, το επιζήμιο, ή το ανώφελο της πραγμάτωσης μιας επιθυμίας.

Ημερομηνία καταχώρησης: 12.12.2006